

За жорстоке поводження із тваринами особу, що його вчиняє буде притягнуто до адміністративної (ст. 89 «Жорстоке поводження із тваринами» Кодексу України про адміністративні правопорушення) та кримінальної (ст. 299 «Жорстоке поводження із тваринами» Кримінального кодексу України) відповідальності.

Список бібліографічних посилань

1. Alleyne E., Parfitt C. Adult-Perpetrated Animal Abuse: A Systematic Literature Review. *Trauma, Violence, & Abuse*. 2017. P. 1–14. DOI: <https://doi.org/10.1177/1524838017708785>.
2. World organisation for animal health. Protecting animals, preserving our future. URL: <http://www.oie.int/about-us/our-members/member-countries/> (дата звернення: 20.03.2019).
3. Про захист тварин від жорстокого поводження : закон України від 21.02.2006 № 2120-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3447-15> (дата звернення: 24.03.2019).

Одержано 26.03.2019

УДК 349.6:351

ІРИНА ВАЛЕРІЇВНА КИРЕЄВА,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри правового забезпечення господарської діяльності

факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх прав;

 <https://orcid.org/0000-0001-5447-4314>

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ПРИРОДОКОРИСТУВАЧІВ ОРГАНАМИ ПОЛІЦІЇ

Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію» [1] Національна поліція України – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Завданнями поліції є надання поліцейських послуг у сферах:

- 1) забезпечення публічної безпеки і порядку;
- 2) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави;
- 3) протидії злочинності;
- 4) надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги.

Названа мета та завдання Національної поліції серед інших форм своєї реалізації проявляються й у забезпеченні прав природокористувачів щодо сталого безперешкодного природокористування.

Одним з пріоритетних напрямків діяльності органів поліції є забезпечення сталості прав природокористувачів, їх непорушності як з боку суб'єктів, наділених владними повноваженнями, так і з боку інших осіб. Сталість природокористування, вочевидь, є необхідною ознакою сталого розвитку суспільства, що полягає у недопущенні необґрунтованого незаконного втручання у реалізацію природокористувачами своїх прав, обов'язків та законних інтересів щодо набутих ними у користування на законних підставах природних ресурсів. У зв'язку з цим важливого значення набуває запобігання протиправних посягань на права суб'єктів природокористування.

Запобігання визнано найгуманнішим способом боротьби з правопорушеннями [2, с. 38]. У переліку завдань Кодексу України про адміністративні правопорушення зазначається про запобігання правопорушень, що ще раз доводить важливість попереджувальної діяльності [3].

Стаття 6 Кодексу України про адміністративні правопорушення, яка присвячена запобігання правопорушень, встановлює перелік суб'єктів запобігання адміністративних правопорушень, а також визначає коло заходів, які спрямовані на запобігання адміністративних правопорушень, а саме: органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, громадські організації, трудові колективи розробляють і здійснюють заходи, спрямовані на запобігання адміністративним правопорушенням, виявлення й усунення причин та умов, які сприяють їх вчиненню, на виховання громадян у дусі високої свідомості і дисципліни, суворого дотримання законів України.

Однією з умов вдалої реалізації заходів із запобігання правопорушень є визначення їх причин. На думку О. Б. Андрєєвої, фактори, що впливають на вчинення правопорушень, можна поділити на 4 групи, не розрізняючи при цьому причини та умови: недоліки соціально-

економічного характеру; організаційні упущення, недостатній контроль; недоліки в правовому регулюванні; недоліки в правовому вихованні [4, с. 8]. Назване відноситься й до порушення прав природокористувачів. До факторів, що сприяють порушенням прав природокористування можна віднести, насамперед, соціально-економічні, організаційно-управлінські та юридично-нігілістичні, в основі яких лежить зневажливе ставлення до правових норм, викликане вадами освітньо-виховного процесу.

Висновок. Запобігання правопорушень є важливим чинником забезпечення сталості природокористування, що полягає у здійсненні комплексу заходів, спрямованих на безперешкодність реалізації природокористувачами цільового та раціонального використання окремих природних об'єктів, що використовуються ними на законних підставах.

До основних завдань органів поліції як суб'єктів захисту прав природокористувачів можна віднести зокрема:

- вчинення профілактичної роботи щодо можливих правопорушень, а також попередження протиправних посягань на природні ресурси, що знаходяться у користуванні на законних підставах;

- своєчасне реагування на інформацію про скоєне правопорушення, що порушує права природокористувачів;

- захист прав та законних інтересів природокористувачів під час реалізації своєї правозастосовної діяльності;

- вчинення дій, спрямованих на мінімізацію та/або відшкодування шкоди, заподіяної природним ресурсам протиправною поведінкою тощо.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.

2. Чернецький О. Л. Правове регулювання адміністративної відповідальності неповнолітніх в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2007. 205 с.

3. Кодекс про адміністративні правопорушення : закон УРСР від 07.12.1984 № 8073-X. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984. Дод. до № 50. Ст. 1122.

4. Андреева О. Б. Діяльність ОВС по профілактиці правопорушень в сучасних умовах : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 1999. 17 с.

Одержано 26.03.2019

УДК 342.7

ВОЛОДИМИР ЄВГЕНІЙОВИЧ КИРИЧЕНКО,

доктор юридичних наук, професор,

професор кафедри загальноправових дисциплін факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0002-5497-907X>

ПРАВО НА СПРОТИВ ПРИГНІЧЕННЮ (JUS RESISTENDI) В КОНТЕКСТІ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Розпад Радянського Союзу, набуття Україною незалежності, призвели до революційних змін в українському суспільстві. Суттєвої трансформації зазнали морально-правові цінності, помітною є й динаміка суспільної правосвідомості, що тягне за собою зміну парадигм теоретико-правової науки щодо правоохоронної діяльності її цілепокладання, пріоритетів, способів організації. Зміна державницьких основ не може не відбитися й на самому характері правоохоронної діяльності, включно з функціонуванням органів внутрішніх справ. Особливо гостро це відчувається в країні, яка знаходиться у стані транзиції, в умовах неусталеної інституціональності, постійного пошуку оптимальної форми правління, тощо. А відтак конче актуальним постає завдання нового осмислення та розробки концептуальних основ цієї діяльності. В історії правової думки поліцейстика формувалася поступово поруч з становленням поліції, як інституту державної влади. І сьогодні у вітчизняній теоретико-правовій проблематиці питання щодо місця та ролі поліції стосовно держави та громадянського суспільства посідають не останнє місце. Особливо в контексті тих «змін», що сталися у 2014 р.